

Милош Бајић ([Ресановци](#) код [Грахова](#) , 15. јануар 1915. године – Београд, 1995) био је сликар, графичар и професор Факултета

ликовних уметности

у Београду. Своје радове излагао је с УЛУС-ом, као члан

Самосталних

и

Децембарске групе

у Београду (више пута), Суботици и Новом Саду. [1].

Од 1922. године живио је у Београду, гдје је завршио гимназију. Као ђак објављивао је ликовне прилоге и карикатуре у листовима *Скамија*, *Штипавац*, *Ошишани јеж*, *Политика* и

утарњи лист

. У младости се определијелио за учитељски позив и завршио је Учитељску школу у Београду. По завршетку ове школе уписао је

Умјетничку школу

. Од 1935. године учио је код Петра Добровића, а 1937. године завршио је прву годину умјетничке школе у Београду, у класи Бете Вукановић. Због недостатка финансијских средстава прекинуо је студије и прихватио мјесто учитеља у Македонији (1937–1940). Након окупације Југославије 1941. године, од сила Осовине заробљен је и депортован, најприје у логор Бањицу, а потом у Матхаузен. У логору је радио цртеже са суровом логорском стварношћу.

Послије рата завршио је *Академију ликовних уметности* у Београду (1949) и исту (логорску) тематику

транспонује кроз експресивне симболе, у којима бројеви заточеника и црно-бијеле пруге асоцирају трагедију и страдања. Међу првима код нас слика и експериментише у многим видовима апстрактног израза. Динамика облика и богата палета чистих боја одликује бројне композиције, зидне декорације и циклус Космичка симфонија. Извео је зидне композиције на Летњој позорници у Београду (1961), у хотелу Патриа у Суботици (1964) и спомен-костурницу у Ресановцима (1971). [2]

Био је члан групе *Самостални* (1951–1955) и *Децембарске групе* (1955–1960), које су се са својим модерним изразом обрачунавале са соцреализмом. Прву самосталну изложбу имао је у Галерији УЛУС-а у Београду 1952. године

(...) Он је у својој генерацији први апстрактни сликар. А бити први често је исто што и бити вредност. (Миодраг Б. Протић)

Учествовао је у оснивању *Умјетничке колоније* у Бачкој Тополи (1953), гдје је настао његов први мозаик великог формата и белиск посвећен освајању космоса. У његовом каснијем раду истичу се многобројни мозаици и фреске (композиције у простору). Године 1967. први пут излаже нови циклус слика великог формата

Маутхаузен

, инспирисан аутентичним цртежима насталим у логору. Године 1975. објавио је монографију

Маутхаузен 106621,

у чијем предговору Бајић пише –

Нека младост која не зна за трагику тога времена, нити за живот у њему, своје бескрајно занешњаштво упути до најудаљенијих звезда, али никад више тамо.

[3]

Галерија

{gallery}slikari/m_bajic{/gallery}

Напомена

- Фотографије дјела су преузета уз одобрење са интернет презентације *Виртуелна уметност југоисточне Европе*: □

www.arte.rs

Референце

1. 1. Јован Радојчић, *Срби западно од Дунава и Дрине* – биографије (1. том, стр. 223); Нови Сад: Прометеј (2009), ISBN 978-86-515-0315-6
2. 2. *Ликовна енциклопедија Југославије*, Загреб – Југославенски лексикографски завод Мирослав Крлежа, 1987.
3. 3. Арте: [Милош Бајић \(1915 - 1995\)](#) .

Спољашње везе

1. Мадл арт, Ивана Симеонович Ћелић: [Представљамо уметника - Милош Бајић](#) .